

Vad sägs om kritiken mot Opus Dei?

2005-11-06

Följande punkter har vi hämtat ur en kort artikel som publicerats av "The Catholic League for Religious and Civil Rights" (Det katolska förbundet för religiösa och civila rättigheter), *Opus Dei: Fact and Fiction* :

Myt: Opus Dei har en politisk agenda. Fakta: Det enda som Opus Dei anser i politiska frågor är det som kyrkan anser. Kyrkans sociallära lämnar ofta mycket utrymme för olika tolkningar när det

gäller konkreta politiska frågor. I dessa frågor, där det är legitimt för en katolik att ha olika åsikt, fattar medlemmarna i Opus Dei sina egna beslut liksom andra troende katoliker. Men det går inte att förstå Opus Dei om man inte inser att politik – vare sig den är av civil eller kyrklig art – faller utanför institutionens verksamhet. Opus Deis målsättning är att ge människor andlig vägledning så att de kan fördjupa sin tro och införliva den med sitt dagliga liv.

Myt: Opus Dei är ett hemligt sällskap. Fakta: Prelaturen Opus Dei publicerar namnen på alla sina präster och alla sina internationella och regionala föreståndare. Liksom stiftet och församlingarna publicerar man inte namnen på medlemmarna. Det gör inte hälsoklubbar heller, för den delen, och i andliga saker kan man säkert kräva lika mycket skydd av sitt

privatliv som när det gäller sådant som har att göra med den fysiska hälsan. Medlemmarna är emellertid mer än villiga att berätta om sin tillhörighet och vad Opus Dei är för något.

Medan vi talar om detta ämne så kan vi bekräfta att påvens talesman, Joaquín Navarro-Valls, är medlem, men vill en gång för alla skingra ryktena om att Louis Freeh (f.d. direktör för FBI), domarna Antonin Scalia och Clarence Thomas, och skådespelaren Mel Gibson skulle vara det.

Myt: Opus Dei hjärntvättar, tvingar eller pressar medlemmar och blivande medlemmar att göra saker de inte vill. Fakta: Opus Dei hyser fullständig respekt för människors frihet. Det är orimligt att tänka sig att påven och biskopar över hela världen skulle understödja en institution som inte gör det. I

relativismens tidevarv finns det gott om folk som skulle kalla tron, andlig vägledning och vittnesbörd om Jesus Kristus för ”hjärntvätt”, ”tvång” och ”värkning” eller ”proselytism”.

Nuförtiden kan vuxna människor göra nästan allt och inte bli kritiserade för det – allt utom att försöka hjälpa andra att växa i tron och praktisera den i sitt dagliga liv.

Myt: Opus Dei uppmanar sina medlemmar att företa farliga kroppsliga övningar som syftar till självspäkning. Fakta: Varje fastetid påminner kyrkan de troende om att uppoffringar är en del av det andliga livet. För att hjälpa sina medlemmar att följa denna lära uppmuntrar Opus Dei dem att uppoffra små saker som när man utför sina plikter i arbetet eller tar sig tid att lyssna på dem som behöver hjälp. Den katolska traditionen innehåller också andra former av botgörelse som till exempel fastande eller att använda

sig av botbälte eller botgissel som medel till en djupare förening med den lidande Kristus. Många helgon, däribland Opus Deis grundare, den helige Josemaría Escrivá, praktiserade dylika botövningar på ett hjältemodigt sätt. Några av medlemmarna i Opus Dei som valt celibatet följer frivilligt denna sed, om än i mildare form. De gör det om deras andliga ledare råder dem till det och på ett sätt som aldrig är skadligt för deras hälsa, inte alls så som det skildras i deckaren *Da Vinci-koden*. Dessa slags botövningar är dock inte något som står i centrum för Opus Deis anda, som istället syftar till att integrera tron med vardagens sysslor och handlande.

Myt: Opus Deis ställning som en "personalprelatur" frigör den från biskoparnas kontrollerande översyn. Fakta: På samma sätt som ett stift står personalprelaturen under den heliga Stolens översyn.

Dessutom får Opus Dei tillåtelse av de lokala biskoparna innan man börjar med sitt apostoliska arbete i deras stift och håller stiftsbiskoparna informerade om sin verksamhet.

Opus Dei råder medlemmarna endast i sådant som har att göra med det apostoliska uppdraget som är att lära ut den universella kallelsen till helighet och att hjälpa dem att utföra denna kallelse i sitt dagliga liv.

Prelaturens medlemmar förblir medlemmar i stiftet och lyder under den lokale biskopen precis som vem som helst.

Myt: Eftersom Opus Dei är utsatt för så mycket kritik, måste det finnas något som är fel. Fakta:

Varje framgångsrik organisation får ta emot kritik, från Coca-Cola-företaget till Katolska Kyrkan själv. När vi talar om kritiken mot Opus Dei så är det lätt för den som inte tror på Kristus eller på att vara lojal mot påven att kritisera

organisationen, eftersom dess medlemmar tror på Kristus och är lojala mot påven. Det är också vanligt att de som är avogt inställda gentemot en organisation har personliga skäl till att misstolka den – även om man anser dem vara goda skäl. Vad som är viktigare än kritiken är att miljontals människor över hela världen – inklusive påven och många biskopar – känner till och älskar Opus Dei. Anledningen till det är att Opus Dei ger så mycket hjälp till vanliga människor som vill förena sin tro med livet som de lever i vardagen.
